

REVUE DES ETUDES ARMENIENNES,
nouvelle série, tome VII,
1970.

Հայագիտուրեան նուիրուած համդէսին հրատարակուրեան նոր շըրջանի այս շարքը՝ երկար տարիներէ ի վեր նոյն պարունակուրեամբ լոյս կը տեսնէ աշխատակիցներով, որոնք եւրոպացի են մեծ մասով, եւ որոնց մէջ հայազգիներ եւս սկսած են մաս կազմել Փրանսիկնուլ:

Այսօր հայագիտուրիներ կը յանաչէ երկու հսկայ հսկամենորով, ներպայի ու Միացեալ Նախանձներու մէջ, եւ Հայաստանի համալսարանական շրջանակներու մէջ եւ Գիտուրինենորուն Ակադեմիայի միջոցաւ: Այս երկու քեւերուն վրայ կատարուած աշխատանքը թիրեւ բնական պահանջն ունենայ ներքին եւ գիտական հայորդակցուրեամ մը, համաժողովներու միջցաւ անհրաժեշտ շըփումներու առինքներ ստեղծելով՝ առաւելազոյն զարգացումի մը համար:

«*Revue des études arménianes*»ի այս թիվին մէջ հայ լեզուին մասին յօդուածներ ունին՝ Robert Godel, Martiros Minassian (Emploi du génitif substantivé en arm. ancien), ծիսական յօդուած՝ A. Renoux (Le triodium pascal dans le rite arménien et les hymnes de la Grande Semaine), Պատմական՝ M. Thierry (Monastères arméniens du Vaspurakan), հայ արևոտի մասին՝ C. J. F. Dowsett (A Armenian gold Pyx), Sirarpie Der Nersessian (Deux exemples arméniens de la Vierge de Miséricorde), T. A. Izmailova (Le Tétraévangile illustré arménien de 1308, Maten. n. 6201), հայկական երաժշտութեան վրա՝ Robert Ataian, N. Tahmisanian, Հայոց բիտունուրեան դարձին բուլականին նշանամբ շորջ 294 քրուականոն՝ B. Macdermot, հայ վաճառականներու կենսեկն՝ փաստառուրեալ կը հրատարակէ R. Gulbenkian, եւ Ուրբանիայի հայ զարդորի մասին եւ հունկ 1865ին եղմիկ Կողացին վրայ Ernest

Mordanthի աւարտանար լուսատիպ՝ նոյն տարին Սրբապուրիկ լոյս տեսած հրատարակուրեան մը վրայէն: Հագուագիւտ օրինակուներ միայն կան այսօր անել: Օրինակ մը Փարիզի Ազգ. Մասնակարանին մէջ, ուրիշ մը Արեւելեան կենտր. Լեզուաց վարժարանի գրատան մէջ: Անշուշոյ զորկ է ուսումնասարկական լուրջ կարեւորուրենէ: յաջորդ հարիւր տարիներու ընթացքին եզմիկի մասին բազմարի հայ եւ օտար բանակերներ եննական ամենի խոր զործեր հրատարակուեցան: Louis Marieի որ ծանօթը էր ատոր, անարժեք համարած է զայն, եւ իրապէս մատենագիտական արժեք մը միայն կը տրուի անոր այսօր: Աւելի հետաքրքրական է Edouard Du-laurier-ի յօդուածը «Cosmogonie des Perses d'après Eznik, auteur arménien du Ve siècle», լոյս տեսած *Revue de l'Orient et de l'Algérie*, սերի 3, v. p. 253-262, Paris 1857: Այս յօդուածն ալ իրատարակուած է *Revue des études arménianes*-ի ներկայ թիվին մէջ էջ 528-535: Լայ Մարիկն որ ընթարձակ ուսումնակրութիւն մը ունի եզմիկ մասին, չէ մանցած զայն, ինչպէս կը յայտարարէ Հանդէսին խրազրութիւնը:

ՊԱՐՈՅՑ ՍԵՒԼԱԿ, «Սայաբ-Նովա», ՀՍՍՀ
ԳԱ. Հրատ. Երևան, 1969:

Բանասիրական ու գրական հայեացքով կատարուած լուրջ երկասիրութիւնը, որ կ'ածմովիք նախընթաց լըջաններուն Սայաթ-Նովագիտներու հմտութիւնը, արդիական եւ վերջական լուծումի ձիգով: Գարոյր Սեւակի քննարկու ողին զովերի է եւ կատարած գործը պատկանելի:

Հականակ որ 115 տարի անցած է, կ'ըսէ ան իր նախարանին մէջ՝ Գ. Ախովբանին օրերէն սադին, եւ Հականակ որ Սայաթ-Նովագիտնութիւնը արձանագրած է «ոչ սակաւ նուաճումներ», սակայն ատականին անլուելի հարցեր կան,